

บทที่ 3

การเจรจาต่อรองภัยของแกตต์และการเปิดเสรีการค้าบริการของ ธุรกิจประกันวินาศภัยของประเทศไทย

3.1 การเจรจาในเรื่องการเปิดเสรีการค้าบริการ

ภายหลังจากได้มีการเปิดประชุมรอบอูรุกวัยในส่วนของ การค้าบริการ ได้มีมติกำหนดกรอบการเจรจาในส่วนของ การค้าบริการคือ

1. การกำหนดค่านิยาม
 2. การกำหนดขอบข่ายครอบคลุมความตกลง
 3. กฎระเบียบเกี่ยวกับการค้าบริการและวินัยของการค้าบริการ
- โดยพิจารณาถึงหลักการต่าง ๆ 8 ประการคือ

- 3.1 หลักความโปร่งใส
- 3.2 หลักการเปิดเสรีตามลำดับ
- 3.3 หลักการประติบัติเยี่ยงคนชาติ
- 3.4 หลักการประติบัติเยี่ยงชาติที่ได้รับอนุเคราะห์ยิ่ง
- 3.5 การเข้าสู่ตลาด
- 3.6 การเพิ่มการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนา
- 3.7 ความคุ้มกันและข้อยกเว้น
- 3.8 สถานการณ์ในการออกระเบียบ

หลังจากนั้นได้มีการประชุมที่กรุงบรัสเซลส์ ซึ่งเป็นการประชุมระดับรัฐมนตรี และมีการลงนามในกรรมสารสุดท้าย อันเป็นแนวทางให้ประเทศภาคีสมาชิกนำไปปฏิบัติ และในร่างตกลงดังกล่าวประกอบด้วย

- หมวดที่ 1 ว่าด้วยขอบข่ายและคำจำกัดความ
- หมวดที่ 2 ว่าด้วยพันธกรณีทั่วไปและข้อบังคับ
- หมวดที่ 3 ว่าด้วยคำมั่นเฉพาะ
- หมวดที่ 4 ว่าด้วยการเปิดเสรีตามลำดับ
- หมวดที่ 5 ว่าด้วยบทบัญญัติเกี่ยวกับสถาบัน
- หมวดที่ 6 ว่าด้วยบทเฉพาะกาล

ต่อมาได้มีการเจรจากันในระดับต่าง ๆ และเป็นการเจรจาแบบทวิภาคีและพหุภาคี โดยมีประเด็นสำคัญที่มีการพิจารณาในร่างกรอบความตกลงดังนี้

1. การประชุมกลุ่มเจรจาว่าด้วยการค้าบริการกับผู้แทนการค้าของประเทศสหรัฐอเมริกาและการหารือสองฝ่าย

(1) Domestic Regulation (มาตรา 6) กฎและระเบียบปฏิบัติต่าง ๆ จะต้องกระทำในลักษณะที่มีเหตุผล มีวัตถุประสงค์และมีความยุติธรรม โดยไม่ขัดกับข้อตกลง และต้องมีวินัยในการใช้มาตรการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการออกใบอนุญาต รวมถึงการกำหนดมาตรฐานทางเทคนิคและคุณภาพ เพื่อป้องกันมิให้ใช้เป็นเครื่องมือในการกีดกันการประกอบธุรกิจการค้าบริการของคนต่างด้าว และในการเจรจาได้มีการเสนอให้มีการจัดตั้งองค์การให้มีหน้าที่ในการยกร่างระเบียบวินัยควบคุมการใช้สิทธิดังกล่าว ซึ่งทุกฝ่ายก็

เห็นดีด้วยกับหลักการดังกล่าว¹ ร่างข้อตกลงนี้ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งประเทศไทยเห็นชอบด้วยเพราะสามารถที่จะออกหรือแก้ไขกฎระเบียบให้สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศได้

(2) Harmonization and Recognition (มาตรา 7) ความตกลงในข้อนี้จะต้องไม่เป็นการกีดกันมิให้ประเทศภาคีอื่นที่มีระดับของมาตรฐานที่ต่างกันไม่สามารถเข้าไปแข่งขันได้ ทำให้เกิดการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมและบิดเบือนหลัก MFN²

(3) Exceptions (มาตรา 14) ได้มีข้อเสนอให้แยกข้อยกเว้นให้ชัดเจน โดยแยกเป็นข้อยกเว้นทั่วไป และข้อยกเว้นเพื่อความมั่นคง³

(4) Market Access (มาตรา 16) หากประเทศภาคีใดได้ยื่นข้อเสนอไปแล้วและไม่ได้รับข้อสงวน ก็จะไม่สามารถใช้มาตรานั้นได้ เพราะจะถูกฟ้องร้องและจะต้องจ่ายค่าชดเชย เช่น ข้อจำกัดเกี่ยวกับอัตราส่วนสูงสุดและการถือหุ้นหรือมูลค่าการลงทุนรวมของคนต่างชาติ ในประเด็นนี้ประเทศกำลังพัฒนามีความเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะไม่อาจคาดการณ์ถึงสถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม จึงไม่อาจระบุ ข้อสงวนไว้ได้ครบถ้วน⁴

¹บันทึกข้อความ สำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ นครเจนีวา, 7 พฤศจิกายน 2534 หน้า 1.

²บันทึกข้อความเดียวกัน, หน้า 2.

³บันทึกข้อความเดียวกัน, หน้า 3.

(5) National Treatment (มาตรา 17) มาตรการนี้ ประเทศภาคีต้องให้การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติแก่ผู้ให้บริการของภาคีอื่นสำหรับ สาขาบริการที่เสนอปิด ยกเว้นได้ระบุเงื่อนไขไว้เป็นอย่างอื่น

การปฏิบัติเยี่ยงคนชาติหมายถึง การให้การปฏิบัติซึ่งเป็นคุณไม่น้อยกว่าที่ให้กับผู้ให้บริการของตน⁵

(6) Additional Commitments ร่างมาตรการนี้ประเทศภาคีอาจจะกำหนด Commitment เพิ่มเติมใน Schedule of Commitments นอกเหนือจากพันธะในเรื่อง Market Access และ National Treatment และทำให้ประเทศพัฒนาแล้วบีบบังคับให้ประเทศอื่นยอมรับภาระผูกพันที่เพิ่มขึ้น ในร่างมาตรการนี้ผู้แทนประเทศกำลังพัฒนาไม่เห็นด้วยเพราะอาจจะต้องรับภาระเพิ่มขึ้น โดยที่ผู้แทนประชาคมยุโรปย้ำว่าเป็นเรื่องที่ประกำในการเข้าสู่ตลาดอย่างมีประสิทธิภาพ⁶

(7) ในการเจรจาทวีภาคี ประเทศสหรัฐอเมริกาขอให้ ประเทศไทยขยายอัตราส่วนการถือหุ้นมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ในบริการ สาขาการเงิน ด้านการธนาคาร การประกันภัย⁷

⁵บันทึกข้อความ สำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ นครเจนีวา, 26 พฤศจิกายน 2534, หน้า 5.

⁶บันทึกข้อความเดียวกัน, หน้า 7.

⁷บันทึกข้อความ สำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์, 1 พฤศจิกายน 2534, หน้า 6.

(8) Most Favoured Nation Treatment (มาตรา 2)

การบริการสาขาต่าง ๆ มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสินค้า การใช้หลักการ MFN จึงจำเป็นต้องมีข้อยกเว้น โดยที่ที่ประชุมส่วนใหญ่ต้องการ บทบัญญัติที่เคร่งครัด เพื่อให้มีข้อยกเว้นมากเกินไป จึงได้มีการกำหนดกรอบ การเจรจาให้มีการแบ่งประเภทของการขอยกเว้น ระยะเวลาที่ขอยกเว้น รวมถึงการจ่ายค่าชดเชยในกรณีที่สูงสุดระยะการขอยกเว้นแล้ว และไม่สามารถประ ตีบัติตามพันธะดังกล่าวได้⁸

(9) Modification of Schedules ประเด็นการ

พิจารณาเป็นเรื่อง การคุ้มครองผู้ที่ได้รับสิทธิ (Acquire Rights) ก่อนหน้าที่ จะเข้ามาเป็นภาคีความตกลง และมีการเพิกถอนประโยชน์ตามตารางข้อผูกพัน⁹ โดยที่จะมีการเรียกร้องค่าชดเชย 3 แนวทางคือ

- แนวทางที่ 1 การชดเชยภายในสาขาบริการเดียวกัน
- แนวทางที่ 2 การชดเชยข้ามสาขาระหว่างสาขาบริการต่าง ๆ
- แนวทางที่ 3 การชดเชยข้ามสาขาระหว่างสินค้าและบริการ

ในส่วนของประเทศที่พัฒนาแล้วต้องการให้การชดเชยจำกัดอยู่ เฉพาะ ในกรอบของการค้าบริการเท่านั้น สำหรับประเทศไทยต้องการใช้หลักการ ชดเชยข้ามสาขา ทั้งนี้เพื่อเป็นเครื่องมือในการเจรจาต่อรองให้ประเทศคู่ภาคี ให้การประติบัติที่เป็นธรรมต่อการค้าของไทยรวมถึงการเคารพกฎเกณฑ์การค้า

⁸บันทึกข้อความ กระทรวงพาณิชย์ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์, ธันวาคม 2534, หน้า 2.

⁹บันทึกข้อความเดียวกัน, หน้า 9.

ระหว่างประเทศอย่างเคร่งครัดโดยหลีกเลี่ยงการใช้มาตรการฝ่ายเดียว¹⁰

2. การหารือระหว่างกลุ่มเศรษฐศาสตร์กับนายดิงเคิล

(1) นายดิงเคิลได้กล่าวว่า ความสำเร็จของการเจรจา รอบอุรุกวัยขึ้นอยู่กับความก้าวหน้าในเรื่องการเจรจาเปิดตลาดสินค้าและบริการ โดยประเด็นปัญหาอยู่ที่ หากประเทศกำลังพัฒนาสามารถเปิดตลาดการค้า บริการในสาขาการเงินได้ สหรัฐก็จะสามารถสรุปการเจรจากับประชาคมได้ เร็วขึ้น

(2) ประเทศนอร์ดิคได้ชี้ว่า จะยอมรับกรรมสารสุดท้ายก็ต่อ เมื่อมีการเสนอในเรื่องการค้าบริการที่ดีเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาขาการขนส่งทางเรือ ซึ่งประเทศสหรัฐอเมริกามีปัญหา

(3) จะต้องมีการตัดแปลงความตกลงเพื่อลดความยุ่งยากของ ประเทศกลุ่มประชาคม ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศเกาหลี, ประเทศออสเตรเลีย และประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ในเรื่องสินค้าเกษตร

¹⁰บันทึกข้อความเดียวกัน, หน้า 10.

3. การเจรจาสองฝ่ายเรื่องการค้าบริการกับประเทศต่าง ๆ¹¹

ในช่วงระหว่างวันที่ 22 - 26 มิถุนายน 2535 คณะผู้แทนประเทศไทยได้ไปเจรจาเรื่องการค้าบริการกับประเทศต่าง ๆ 9 ประเทศ แต่ละประเทศมีท่าทีต่อประเทศไทยดังนี้

(1) ประเทศนิวซีแลนด์ ขอให้ประเทศไทยเพิ่มสาขาบริการการท่องเที่ยว การศึกษา การให้คำปรึกษาในตารางข้อผูกพัน

(2) ประเทศออสเตรเลีย ขอให้ประเทศไทยเพิ่มสาขาการเงิน สาขาโทรคมนาคมและขอให้สิทธิแก่คนออสเตรเลียถือหุ้นในบริษัทได้ 100% เท่ากับคนอเมริกัน

(3) ประเทศญี่ปุ่น ขอให้ประเทศไทยให้สิทธิแก่คนญี่ปุ่นถือหุ้นในบริษัทได้ 100% เท่ากับคนอเมริกัน

(4) ประเทศสวีเดน ขอให้ประเทศไทยขยายอัตราส่วนการถือหุ้นของ คนต่างชาติให้มากกว่าร้อยละ 49 รวมถึงการผูกพันในการเคลื่อนย้ายแรงงาน

(5) ประเทศนอร์เวย์ ขอให้ประเทศไทยผูกพันเรื่องการเคลื่อนย้ายแรงงาน

¹¹บันทึกข้อความ กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กองนโยบายการพาณิชย์, กรกฎาคม 2535.

(6) ประเทศแคนาดา ขอให้ประเทศไทยเพิ่มข้อเสนอด้านการเงินและให้การประคับประคองคนชาติแก่นักการที่มีอยู่แล้ว รวมทั้งให้ใบอนุญาตแก่นักการที่จะเข้ามาใหม่และผูกพันสาขาการเงินที่มีอยู่

(7) ประเทศมยุโรป ขอให้ประเทศไทยผูกพันที่จะไม่ออกกฎหมายหรือเงื่อนไขที่เข้มงวดเกินในสาขาการเงิน และให้สิทธิการถือหุ้นของคนต่างชาติในบริษัทได้ถึง 100% เท่ากับคนอเมริกัน

(8) ประเทศสหรัฐอเมริกา ต้องการให้ประเทศไทยผูกพันเพิ่มเติมในสาขาการเงินและการประกันภัย การให้การประคับประคองคนชาติแก่นักการต่างประเทศที่มีอยู่แล้ว รวมถึงการขยายสัดส่วนการถือหุ้นให้ได้มากกว่า 25%

(9) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์ เรียกร้องให้ประเทศไทยเพิ่มข้อเสนอสาขาการเงินและขอให้คนสวิสฯ มีสิทธิถือหุ้นได้ 100% ในบริษัทต่าง ๆ เท่ากับคนอเมริกัน

4. การเจรจาทวิภาคีเรื่องการค้าบริการ ณ นครเจนีวา ระหว่างวันที่ 14 - 23 ธันวาคม 2535 ซึ่งประเทศต่าง ๆ ได้มีทำที่ต่อข้อเสนอของประเทศไทยดังนี้¹²

¹²บันทึกข้อความ การเจรจาทวิภาคีเรื่องการค้าบริการ, สำนักงานที่ปรึกษาการพาณิชย์ ณ นครเจนีวา, 23 ธันวาคม 2535.

(1) ประเทศสหรัฐอเมริกา, ประเทศออสเตรเลีย, ประเทศแคนาดา ขอให้ประเทศไทยเพิ่มข้อเสนอสาขาประกันภัย รวมถึงการเพิ่มใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจประกันภัย ขณะเดียวกันประเทศแคนาดาได้ร้องขอให้ไทยเพิ่มอัตราส่วนการถือหุ้นของบริษัทต่างชาติในส่วนของประกันภัยมากกว่าร้อยละ 25

(2) ประชาคมยุโรป ประเทศสวีเดน ประเทศนอร์เวย์, ประเทศสวีเดน และประเทศเกาหลี ได้ร้องขอให้ประเทศไทยทบทวนข้อยกเว้น เรื่องสนธิสัญญาดังกล่าวให้สิทธิแก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคลของประเทศสหรัฐอเมริกาถือหุ้นได้เกินกว่าประเทศอื่น

(3) การเจรจายังไม่คืบหน้าเท่าที่ควร เพราะทุกประเทศรอฟังผลการตกลงระหว่างประชาคมฯ กับประเทศสหรัฐอเมริกาในเรื่องสินค้าเกษตร และประเทศคู่เจรจาส่วนใหญ่ได้ปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอของตนเองให้ชัดเจนมากขึ้น และทุกประเทศพอใจที่ประเทศไทยได้ยินยอมผูกพันการเคลื่อนย้ายบุคลากรในระดับผู้บริหาร และจะยื่นข้อเสนอเพิ่มเติมในสาขาการเงิน 9 รายการและสาขาอื่น ๆ อีก 9 รายการ

(4) การยื่นข้อเรียกร้องของประเทศไทยแก่ประเทศต่าง ๆ ภายหลังที่ทุกประเทศได้ยื่นข้อเสนอเรียกร้องกับประเทศไทยแล้ว ประเทศไทยก็ได้ยื่นข้อเสนอ เรียกร้องแก่ ประเทศสหรัฐอเมริกา, ประชาคมยุโรป, ประเทศแคนาดา, ประเทศออสเตรเลีย, ประเทศญี่ปุ่น ขอให้อนุญาตบุคคลธรรมดาเข้าไปประกอบอาชีพและวิชาชีพ แพทย์ในบางสาขา, พยาบาล, ผดุงครรภ์, ผู้คุมงาน และทุกประเทศรับจะนำข้อเรียกร้องของประเทศไทยกลับไปพิจารณา ขณะเดียวกัน ประเทศสหรัฐอเมริกา, ประเทศญี่ปุ่น, ประเทศแคนาดา มีปัญหาในการอนุญาตให้แพทย์และพยาบาลเข้าไปทำงาน

3.2 ความแตกต่างระหว่างการค้าบริการกับการค้าสินค้า

การที่จะวินิจฉัยและวิเคราะห์ถึงความแตกต่างระหว่างการค้า 2 ประเภทนี้ จำต้องดูจากลักษณะจำเพาะที่ต่างต่างกัน กล่าวคือ

1. การเจรจาในเรื่องการค้าสินค้ากับการค้าบริการ มีความแตกต่างกันในประเด็นหลัก 2 ประเด็น ที่ใช้ในการเจรจา

ประเด็นแรก : อุตกรรมระหว่างประเทศในเรื่องบริการมักจะมีปัจจัยของการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศมาเกี่ยวข้อง และรวมถึงการก่อตั้งสถานที่ประกอบการของผู้ให้บริการภายในประเทศของผู้รับ ซึ่งจะมากกว่า อุตกรรมในเรื่องสินค้า และ

ประเด็นที่สอง : กฎข้อบังคับของรัฐในส่วนของอุตสาหกรรมบริการค่อนข้างที่จะเข้มงวดกว่า และเป็นรูปแบบที่ไม่ค่อยจะพบในส่วนของอุตสาหกรรมสินค้า

2. ความแตกต่างระหว่างสินค้ากับบริการ

1. สินค้าเป็นสิ่งที่สามารถจับต้องได้และจะถูกขนส่งจากสถานที่ของผู้ผลิตไปยังสถานที่ของผู้บริโภค ดังนั้นสินค้าจะสามารถค้าผ่านพรมแดนโดยที่ผู้จำหน่ายสินค้าหรือ ผู้รับไม่ต้องเดินทางไปจากประเทศของตน ในขณะที่อุตสาหกรรมบริการสามารถดำเนินการได้ในประเทศโดยทางไปรษณีย์, โทรสาร, โทรศัพท์ โดยไม่จำเป็นต้องอาศัยการติดต่อโดยตรงด้วยบุคคล

2. บริการใช้เวลาช่วงใดช่วงหนึ่งที่จะต้องเปลี่ยนสถานที่ เช่น วิศวกรจะต้องเดินทางไปสถานที่ก่อสร้างบางเวลาเท่านั้น โดยไม่จำเป็นต้องอยู่เป็นการถาวร ซึ่งสำหรับสินค้าแล้วจำเป็น

3. อุตสาหกรรมในเรื่องบริการหลายประเภท จำต้องอาศัยความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์ระหว่างผู้ให้บริการกับผู้รับบริการ ดังนั้นอุตสาหกรรมบริการในส่วนนี้จะต้องมี องค์ประกอบของการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศมาก ในขณะที่การค้าสินค้าไม่ต้องอาศัยความใกล้ชิดทางภูมิศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้อง การเคลื่อนย้ายดังกล่าวอาจเป็นรูปของเงินทิศทางกลับกัน เช่น ในเรื่องการท่องเที่ยว

4. ผู้ให้บริการภายในประเทศจะไม่ได้รับคุ้มครองในกรณีการนำเข้าบริการจากต่างประเทศโดยบริษัทจากต่างประเทศที่เป็นคู่แข่ง ณ จุดผ่านแดนโดยเจ้าหน้าที่ศุลกากร ซึ่งมาตรการทางศุลกากรจะสามารถใช้ได้กับกรณีโควตา หรือใช้พิกัดอัตราศุลกากรในรูปของอุปสรรค ณ พรหมแดน

5. บริการประเภทต่าง ๆ จำต้องมีสถานที่ประกอบการ ซึ่งกรณีนี้ผู้ให้บริการของต่างชาติจำเป็นต้องเข้ามาเปิดที่ทำการค้าในประเทศของผู้รับบริการ ซึ่งข้อจำกัดของการเปิดที่ทำการค้าของต่างชาติในประเทศผู้รับบริการ จะเป็นอุปสรรคที่มีประสิทธิภาพอย่างมากในอุตสาหกรรมระหว่างประเทศและในการแข่งขันสาขาบริการ

ด้วยเหตุผลเหล่านี้ ประเด็นที่สำคัญในการเจรจาเรื่องบริการที่เจนีวาจะเกี่ยวข้องกับการผ่านพรหมแดนรวมถึงการเคลื่อนย้ายองค์ประกอบของการผลิต

3.3 ปัญหาของการเจรจาที่เป็นอุปสรรคต่อการเปิดเสรีการค้าบริการใน รอบอรรถกถาย

1. ปัญหาของการเข้าสู่ตลาด (Market Access) สิ่งที่เกิดขึ้นในระหว่างการเจรจาในแต่ละช่วง ทุกประเทศภาคีต่างต้องการขยายธุรกิจการค้าบริการของตนเข้าสู่อีกประเทศหนึ่ง ทั้งในลักษณะการขอส่วนเพิ่มในการร่วมทุน ตลอดจนการขอเปิดที่ทำการค้าในประเทศภาคี ซึ่งแต่ละประเทศต่างก็มีนโยบายแตกต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วกับกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนาที่ยังต้องใช้เวลาในการปรับตัว

2. ปัญหาของการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ (National Treatment) ประเทศภาคีกลุ่มของประเทศพัฒนาแล้วจะเรียกร้องข้อมู่มาก ทั้งนี้เนื่องจากความได้เปรียบทั้งในแง่ทุน เทคโนโลยี บุคลากร ซึ่งโยงไปถึงการที่ประเทศภาคีกลุ่มประเทศกำลังพัฒนา ต้องอาศัย Domestic Regulation มาเป็นเครื่องป้องกันตนเองในส่วนของตลาดภายในประเทศ

3. ปัญหาความแตกต่างระหว่างหลักการไม่เลือกปฏิบัติใน GATT กับ GATS

3.1 หลัก MFN ในมาตรา 1(1) ของแกตต์ ซึ่งวางอยู่บนหลักการไม่เลือกปฏิบัติ ได้บัญญัติหลัก MFN แบบไม่มีเงื่อนไขไว้ เช่น การที่ประเทศต่าง ๆ ให้สิทธิประโยชน์ในเรื่องภาษีศุลกากรแก่กันต้องมีผลตกไปถึงทุกประเทศที่เป็นภาคี¹³ เช่น คดี John T. Bill Co. Inc. et al V.

¹³ดร. สุรเกียรติ์ เสถียรไทย, กฎหมายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ, หน้า 50. (อัดสำเนา)

United States ประเทศเยอรมันตั้งกำแพงภาษี 50% ต่อจักรยานของอเมริกาที่ส่งเข้าไปในประเทศเยอรมัน จะเห็นได้ว่า หลัก MFN ใน GATT นี้เป็นการใช้กับสินค้ามิใช่บริการ เพราะเป็นเรื่องมาตรการทางด้านภาษีศุลกากรที่ใช้กับจักรยานที่ส่งผ่านพรมแดน ในขณะที่หลัก MFN ของ GATS ที่บัญญัติอยู่ในมาตรา 2 ของร่างข้อตกลง (Draft Final Act) วรรคแรกระบุว่า With respect to any measure covered by this Agreement, each Member shall accord immediately and unconditionally to service and service suppliers of any other Member, treatment no less favourable than that it accords to like service and service suppliers of any others country มาตรา นี้ได้ระบุอย่างชัดเจนว่า ประเทศภาคีจะต้องให้การปฏิบัติต่อบริการหรือผู้เสนอให้บริการของภาคีหนึ่ง ไม่น้อยกว่าให้กับการบริการหรือผู้เสนอให้บริการที่เหมือนกันของภาคีอื่น ๆ และเป็นข้อผูกพันที่จะต้องปฏิบัติโดยทันทีและไม่มีเงื่อนไข

ยิ่งเมื่อพิจารณาถึงความหมายของ MFN ในมาตรา 1 ซึ่งมีวัตถุประสงค์จะใช้กับการค้าสินค้าทั้งสินค้าส่งเข้าและสินค้าส่งออก แต่ไม่รวมถึงการค้าบริการ¹⁴ ก็เป็นการแสดงให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้นถึงหลัก MFN ทั้งใน GATT และ GATS ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต่างกัน

3.2 หลัก National Treatment หลักปฏิบัติอย่างชาติของ GATT ได้วางอยู่บนหลักการไม่เลือกปฏิบัติเช่นเดียวกัน โดยที่มีวัตถุประสงค์ต้องการให้สินค้าที่เมื่อผ่านพรมแดนและกำแพงภาษีเข้ามาแล้วต้องได้รับ

¹⁴ Jackson J. , The World Trading System Law and Policy of International Economic Relation, p 136.

การประคับประคองอย่างเท่าเทียมกับสินค้าที่ผลิตภายในประเทศนั้น ซึ่งได้ระบุอยู่ใน มาตรา 3 ของแกตต์ ซึ่งในมาตรา 3(1) ได้ระบุห้ามประเทศเจ้าของบ้านใช้ มาตรการทางภาษีอากร กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ต่อสินค้าใด ๆ ในลักษณะที่เป็นการ คุ้มครองต่อการผลิตภายใน เช่น การเก็บภาษีการขายของสินค้าต่างประเทศที่ สูงกว่าภาษีต่อสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ¹⁵ และการกระทำดังกล่าวเป็นการ คุ้มครองการผลิตภายในประเทศ และมาตรา 3(2) ของแกตต์ ห้ามประเทศ เจ้าของบ้านจัดเก็บภาษีอากรภายในประเทศต่อสินค้าต่างประเทศเกินไปกว่าที่ เก็บต่อสินค้าที่ผลิตภายในประเทศ ขณะเดียวกัน มาตรา 3(4) ได้ใช้คำว่า สินค้าที่ผลิตภายในประเทศที่คล้ายคลึงกัน (like domestic products) แต่ หลัก National Treatment (หลักปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ) ในบริการ (มาตรา 17) วรรคแรกระบุว่า each Member shall accord to service and service suppliers of any other member, in respect of all measures affecting the supply of services, Treatment no less favourable than that it accords to its own like services and service suppliers หมายถึง การให้การ ประบัติเยี่ยงคนชาตินี้ หมายถึงเป็นคุณไม่น้อยกว่าที่ให้กับผู้ให้บริการของตน และในวรรค 2 ยังระบุว่า A Member may meet the requirement of paragraph 1 by according to services and service suppliers of any other Member, either formally identical treatment or formally different treatment to that it accords to its own like service and service suppliers หมายความว่า การที่ภาคีให้การประคับประคองกับผู้ให้บริการของภาคีอื่นที่เหมือนหรือ แตกต่างกับที่ให้กับบริการ หรือผู้ให้บริการของตน จะถือว่าเป็นการให้การ

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 54.

ประวัติที่เป็นคุณน้อยกว่า จากการวิเคราะห์จากตัวบทกฎหมายและร่างข้อตกลง จะชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างในหลักการใช้ทฤษฎีกฎหมายหลักเดียวกันแต่แตกต่างกันในด้านของตลาดของสินค้าที่จะใช้

3.4 ข้อเสนอพันธกรณีเบื้องต้นซึ่งประเทศไทยและประเทศคู่ค้าสำคัญของไทย ได้ยื่นเสนอ

COUNTRY : ประเทศไทย

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivary	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
ประกันภัยโดยตรง	(1)	ไม่มี	- ไม่มี
	(2)	ไม่มี	- ไม่มี
	(3)	อนุญาตให้บริษัทของ ต่างประเทศร่วมทุนกับ บริษัทประกันวินาศภัย ภายในประเทศที่ประกอบ อยู่แล้วได้สูงสุด 25%	- ไม่อนุญาตให้สำนักงาน สาขาของบริษัทตั้ง สาขาย่อย
	(4)	เฉพาะเจ้าหน้าที่ บริหาร ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยทางเทคนิค โดยการ อนุมัติของกรมการประกันภัย	- ไม่มีเงื่อนไข

COUNTRY : สหรัฐอเมริกา

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivary	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
ประกันภัยโดยตรง ยกเว้นการประกันภัย ค่าทดแทนแรงงาน	(1) (2) (3)	- มลรัฐต่อไปนี้ห้ามมิให้ บริษัทประกันภัยที่ไม่ใช่ อเมริกันตั้งสาขาย่อย : มิเนโซต้า, มิสซิสซิปปี, (4) เท็กซัส, เทนเนสซี ยกเว้นบริษัทนั้นได้รับ อนุญาตอยู่ก่อนแล้วใน บางมลรัฐ	- เมื่อมูลค่าของเรือที่ สร้างเกิน 50% ภายใต้การจำนำและ รับรองโดยสหพันธรัฐ และรับประกันโดย บริษัทที่มีชื่ออเมริกัน ผู้เอาประกัน ต้องแสดงให้เห็นว่า ภัยนั้นได้เสนอขอ ประกันในตลาด ประกันภัยภายใน สหรัฐอเมริกาก่อน
		- มลรัฐต่อไปนี้ห้ามมิให้ บริษัทประกันภัยที่ไม่ใช่ ตั้งสาขา : อลาสก้า, อาร์คันซอ, อริโซนา, จอร์เจีย, ฮาวาย, แคนซัส, มิเนโซต้า, เนบราสก้า, นิวเจอร์ซีย์, นอร์ทคาโรไลน่า, เพนซิลวาเนีย,	- มลรัฐต่อไปนี้จะต้องมี บุคคลที่เป็นชาว อเมริกันดำรงตำแหน่ง ผู้จัดการ กรรมการ : อลาสก้า, อาร์คันซอ, ฟลอริดา, จอร์เจีย, ฮาวาย, ไอดาโฮ, อิลลินอยส์, อินเดียน่า, แคนซัส, เคนตักกี,

COUNTRY : สหรัฐอเมริกา (ต่อ)

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivary	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
		เทนเนสซี, เท็กซัส, ยูท่า, เวอร์มอนต์, วิสคอนซิน, ไวโอมิ่ง เวสต์เวอร์จิเนีย, ยกเว้นบริษัทนั้นได้รับ อนุญาตอยู่ก่อนแล้วใน บางมลรัฐ	หลุยส์เซียน่า, แมริแลนด์, แมสซาชูเซต, มิชิแกน, มิเนโซต้า, มิสซิสซิปปี, มิสซูรี, มอนทาน่า, เนวาดา, นิวแฮมป์เชอร์, นิวเจอร์ค, นอร์ธคาโรไลน่า, โอไฮโอ, โอคลาโฮมา, เพนซิลเวเนีย, เข้าที่ดาโกต้า, เทนเนสซี, เท็กซัส, ยูท่า, เวอร์มอนต์, วอชิงตัน, ไวโอมิ่ง, สำหรับ แคลิฟอร์เนีย, ในกรณีที่มีผู้รับประกัน ร่วมกันดำเนินการ

COUNTRY : สหรัฐอเมริกา (ต่อ)

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivry	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment

กรรมการส่วนใหญ่จะ
ต้องเป็นประชาชนชาว
แคลิฟอร์เนีย

- ภาษีสรรพสามิตของ
สหพันธรัฐกำหนดไว้ 4%
สำหรับการรับประกัน
ของบริษัทที่มีในอเมริกาน
ในส่วนของบริษัทผลิต
และการประกันความ
ซื่อสัตย์และ 1% สำหรับ
ประกันชีวิต, เจ็บป่วย

- สหรัฐห้ามตัวกลางเข้าไปชักชวนเกี่ยวกับธุรกิจประกันวินาศภัย ยกเว้นแต่ได้
รับอนุญาต การเข้าไปหมายความรวมถึงการติดต่อโดยทางกฎหมาย โทรศัพท์
วิธีการทาง อีเล็คทรอนิกส์

COUNTRY : ประชาคมยุโรป
 บันทึก

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivary	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment

ประกันภัย โดยแตกต่างจากบริษัทในเครือข่ายของคนต่างชาติ สาขาต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น โดยตรงในประเทศกลุ่มสมาชิก โดยบริษัทประกันภัยที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มประเทศสมาชิก สาขาดังกล่าวไม่ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์สิทธิประโยชน์ (PRUDENTIAL REGULATIONS) ซึ่งตกลงกันในระดับกลุ่ม ซึ่งเอื้อประโยชน์ต่อบริษัทในเครือข่าย ด้วยเรื่องความสะดวกต่าง ๆ ที่จะจัดตั้งที่ทำการใหม่ ๆ ขึ้น รวมไปถึงความสะดวกในการให้บริการข้ามแดน ภายในประเทศกลุ่มประเทศสมาชิก ด้วยเหตุนี้สาขาต่าง ๆ ดังกล่าวจะได้รับสิทธิในการประกอบการภายใต้เงื่อนไขที่ทัดเทียมกับบริษัทประกันภัยในท้องถิ่น ซึ่งถูกกำหนดเป็นเกณฑ์ไว้เฉพาะเพียงในรัฐของประเทศสมาชิกที่เกี่ยวข้องเท่านั้น อีกทั้งยังจำกัดปฏิบัติการให้ถูกต้องภายใต้กฎระเบียบแห่งหลักเกณฑ์คุ้มครองสิทธิประโยชน์หลายประการ อาทิเช่น เอกสารค่าประกัน และจำนวนเงินฝาก การจัดกองทุนต่างหากให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของแต่ละรัฐในกลุ่มประเทศสมาชิกในประเด็นของสินทรัพย์ เรื่องเงินสำรองทางเทคนิคและส่วนเหลือมของทรัพย์สินเหนือหนี้สินเศษหนึ่งส่วนสามเป็นอย่างน้อย

ข้อสำคัญของข้อบังคับในส่วนนี้จำกัดพันธกิจเพราะทำให้สอดคล้องตามตัวบทว่าด้วยการประกอบการในตลาดภายในกลุ่มประเทศ

COUNTRY : ประชาคมยุโรป (ต่อ)
 บันทึก

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivery	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment

สมาชิก โดยอาศัยมาตรา 58 แห่งสนธิสัญญาอีอีซี ว่าด้วยการ
 เริ่มต้นในการจัดตั้งองค์กร บริษัทที่จัดตั้งขึ้นภายในกฎหมายของ
 ขึ้นทะเบียนไว้เป็นศูนย์กลางบริหาร หรือที่ทำการหลักภายใน
 กลุ่มประเทศสมาชิกและมีที่ทำการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้เป็น
 ศูนย์กลางบริหาร หรือที่ทำการหลักภายใน กลุ่มประเทศสมาชิก
 จะได้รับรองเป็นบริษัทแห่งชาติของประเทศสมาชิก บริษัท
 ดังกล่าวจะได้รับสิทธิประโยชน์ในการจัดตั้งที่ทำการรองและเป็น
 อิสระที่จะให้บริการตลอดทั่วไประหว่างกลุ่มประเทศสมาชิกและจะ
 ได้รับรองให้เป็นบริษัทแห่งชาติของประเทศกลุ่มสมาชิกโดยไม่คำนึง
 ว่า ประเทศใดเป็นเจ้าของหรือควบคุมบริษัทดังกล่าว

ประเทศสมาชิกอาจใช้ข้อกำหนดที่ระบุไว้ในตารางเฉพาะที่
 เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งโดยตรงที่ทำการค้ำ หรือเงื่อนไขของ
 บริการ การข้ามแดนจากประเทศโลกที่สาม ข้อกำหนดนี้รวมถึง
 การจัดตั้งและอาจไม่ใช้บังคับกับประเทศโลกที่สามในกลุ่ม
 ประชาคม นอกเสียจากข้อกำหนดนี้จะใช้กับบริษัทหรือชาติสมาชิก
 อื่น ๆ ในอันที่สอดคล้องกับกฎหมายกลุ่มประชาคม

COUNTRY : ญี่ปุ่น

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivery	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
ประกันวินาศภัย	(1)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน
	(2)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน
	(3)	ไม่มีข้อจำกัด	- ไม่มีข้อจำกัด
	(4)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน
หมายเหตุ	(1)	ใบทำธุรกิจในประเทศญี่ปุ่นต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	
	(2)	บริษัทประกันภัยต่างชาติไม่มีสิทธิ์รับประกันภัยบุคคลหรือทรัพย์สินภายในประเทศญี่ปุ่น รวมทั้งเรือ, อากาศยาน สัญชาติญี่ปุ่นโดยไม่มีสำนักงานสาขาตั้งอยู่ในญี่ปุ่น	
	(3)	ในประเทศญี่ปุ่นการทำสัญญาประกันภัยของบุคคลหรือทรัพย์สินหรือเรือ, อากาศยาน สัญชาติญี่ปุ่น ก่อนอื่นคำขอต้องได้รับอนุญาตจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	

COUNTRY : ฟิลิปปินส์

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivery	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
ประกันโดยตรง	(1)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน
	(2)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน
	(3)	บริษัทประกันต่างชาติ สามารถถือหุ้นได้สูงสุด 40% ของจำนวนทุน	- ไม่มีข้อจำกัด
	(4)	ไม่ผูกพัน	- ไม่ผูกพัน

COUNTRY : อังกฤษ

Sector/ Sub-sector	Mode of Delivery	Limitations Conditions on Market Access	Conditions and Qualifications on National Treatment
ประกันโดยตรง	(1)	ไม่ผูกพัน	- ไม่มีเงื่อนไขและคุณสมบัติ
(รวมการประกันร่วม)	(2)	ไม่จำกัด	- ไม่มีเงื่อนไขและคุณสมบัติ
	(3)	ไม่จำกัด	- ไม่มีเงื่อนไขและคุณสมบัติ
	(4)	ไม่ผูกพัน	- ไม่มีเงื่อนไขและคุณสมบัติ

1. MODE OF DELIVERY = รูปแบบการบริการ
2. SECTOR/SUB-SECTOR = สาขา/สาขาย่อย
3. CROSS BORDER = การผ่านพรมแดน = (1)
4. MOVEMENT OF CONSUMER'S = การเคลื่อนย้ายผู้บริโภค = (2)
5. COMMERCIAL PRESENCE = ที่ทำการค้า = (3)
6. MOVEMENT OF PERSONNEL = การเคลื่อนย้ายแรงงาน = (4)
7. LIMITATIONS AND CONDITIONS ON MARKET ACCESS =
ข้อจำกัดและเงื่อนไขการเข้าสู่ตลาด
8. CONDITION AND QUALIFICATION ON TREATMENT =
เงื่อนไขและคุณสมบัติการปฏิบัติเยี่ยงคนชาติ